

РЕШЕНИЕ

№ 1438

гр. София, 08.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 09.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **10193** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 10, ал. 6 от Закона за семейни помощи за деца /ЗСПД/.

Образувано е по жалбата на А. Й. И. от [населено място] срещу Заповед № ЗСПД/Д-С-ЛЮ/4073 от 24.09.2020г. на Директора на дирекция Социално подпомагане - Л., с която е отказана месечна помощ по чл.8д ал.1 от ЗСПД за отглеждане на детето Й. А. И..

В жалбата се твърди незаконосъобразност на заповедта и се иска отмяната ѝ с довода, че на социалните служби е било известно, че детето е отглеждано в страната, което е видно от издадена служебна бележка от училището му.

Ответникът - Директор на дирекция Социално подпомагане - Л., чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата и моли за отхвърлянето ѝ.

Административен съд София – град, след като съобрази доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление – декларация вх. № 4073/08.09.2020г., подадено от упълномощено лице жалбоподателката е поискала отпускане на месечна помощ за отглеждане на дете с трайно увреждане по чл. 8д от Закона за семейни помощи за деца /ЗСПД/. В представената чрез пълномощника декларация е отразено, че майката се намира в Германия, местонахождението на бащата не е известно, а детето Й. И., за когото се

иска помощта, се отглежда в България, но не се сочи от кого. Видно от даденото пълномощно, лелята на детето В. е упълномощена да получава полагащите се на майката А. И. социални помощи за отглеждането на сина й Й., като е предпочетено изплащане на помощта по пощата.

По делото е установено и не се спори между страните, че детето Й. А. И., родено на 15.06.2005г., е освидетелствано пред ТЕЛК със заболяване „Идиопатична епилепсия – редки генерализирани тонично- клонични пристъпи и парциални/прости и комплексни пристъпи. Н. в детска възраст.“, за което е определена 60% вид и степен на увреждане без чужда помощ.

Видно е от представеното по делото ЕР на ТЕЛК № 0192 от 014/22.01.2020г. /в графа „Анамнеза“/, че детето е било заведено за преосвидетелстване в ТЕЛК от своята баба Й. Д. И., упълномощена от майката и отбелязана като негов „законен представител“.

При извършена от ответника служебна справка /лист 25/ е било установено, че съпругът на жалбоподателката и биологичен баща на детето е с чуждо гражданство - Б., няма данни за постоянен адрес и ЕГН/ЛНЧ на лицето.

От съдържаща се в административната преписка молба от 2017г. /л.12/ от бабата на детето Й. до директора на ДСП – Л. се установява, че от 28.01.2017г., когато майката А. И. е заминала за Германия, Й. е отглеждан от своята баба.

Ответникът със своя Заповед № ЗСПД/Д-С-ЛЮ/4073 от 24.09.2020г. е отказал да отпусне месечна помощ на жалбоподателката за отглеждането на детето Й.. В мотивите си органът е посочил, че заявителката не отговаря на условията на чл.8д, ал.1 от ЗСПД, т.к. „родителите са в чужбина и детето не е настанено в семейството на роднини или близки; не е ясно дали детето Й. живее постоянно в страната...“

Заповедта е връчена на 29.09.2020г., а жалбата е подадена на 07.10.2020г. /видно от пощенското клеймо /л.6/.

От установеното от фактическа страна съдът изведе следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - депозирана от надлежна страна /с правен интерес от оспорването/, в законоустановения срок и срещу подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган в кръга на правомощията му, съгласно чл. 10 ал.4 от ЗСПД.

Заповедта е издадена при спазване на административно-производствените правила и в съответствие с относимите материални норми.

Съгласно чл. 3 т.3 и т.4 от ЗСПД, право на семейни помощи за деца имат семействата, в които единият от родителите е български гражданин - за децата с българско гражданство, които отглеждат в страната, както и семействата на роднини, близки или приемни семейства - за децата, настанени по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето. Разпоредбата на чл. 8д ал.1 от ЗСПД сочи, че месечни помощи за отглеждане на дете с трайно увреждане се предоставят на родители, когато отглеждат деца с трайни увреждания, независимо от доходите на семейството, при условие, че детето живее постоянно в страната и не е настанено за отглеждане извън семейството по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето /ЗЗД/. Съгласно ал.4 на чл.8д, месечните помощи за отглеждане на дете с трайно увреждане целят да подпомогнат семействата в отглеждането на децата с трайни увреждания в семейна среда и тяхното социално включване. Според определението в § 1, т. 1 от ДР на ЗСПД за "семейство", това са съпрузите, ненавършилите пълнолетие деца, както и навършилите пълнолетие, ако

продължават да учат, до завършване на средното им образование, но не по-късно от навършване на 20-годишна възраст /родени, припознати, осиновени, доведени, заварени, с изключение на сключилите брак/. Следователно преследваната от законодателя цел е да се подпомогне родител и/или семейство, които действително полагат грижи за дете с увреждане.

За да получи исканата помощ жалбоподателката, респективно нейното семейство е следвало да отговаря на изискванията на горните законови разпоредби, каквото съответствие не е налице.

От събраните в административното производство доказателства се установява, че жалбоподателката – майка на детето Й. е в Германия, където от 2017г. живее и работи, а съпругът ѝ и биологичен баща на детето е чужд гражданин с неизвестно местопребиваване. Обстоятелството, че майката не живее в страната /живее в Германия/ се установява и от упълномощаването на трето лице да я представлява пред социалните служби и да получава полагащите ѝ се за детето социални помощи. Факт е, че и при явяването му пред ТЕЛК детето е било придружено от своята баба, отразена в протокола на ТЕЛК като негов „законен представител“.

Видно от данните по делото, след заминаването на жалбоподателката за Германия, през 2017 г. бабата на детето Й. И. е депозирала молба вх. № СИГ/Д-С-ЛЮ/70/06.02.2017 г. за настаняването му в нейното семейство като мярка за закрила, т.к. майката е в чужбина и за детето се грижи бабата. Мярка за закрила не е предприета, поради скорошното заминаване на майката извън страната и оставянето на пълномощно на бабата на детето да се грижи за него, докато тя отсъства. По делото няма спор, че жалбоподателката продължава да пребивава в чужбина, а за детето се грижи неговата баба.

От изложеното следва изводът, че детето Й. към релевантния момент на издаване на заповедта и към настоящия момент не се отглежда от неговите родители и не е настанено по реда на чл. 26 от ЗЗД в семейството на бабата.

При тези данни съдът намира, че отказът на ответника за предоставяне на заявената от И. семейна помощ по чл.8д ал.1 от ЗСПД е правилен и законосъобразен. Не е осъществена хипотезата на визираната норма, т.к. детето не се отглежда от никой от родителите си, с които е семейство по смисъла на закона. Детето не е настанено и по реда на чл. 26 от ЗЗД в семейството на бабата, за да възникне за нея субективното право по чл.8д ал.2 от ЗСПД да получава семейна помощ за отглеждането му.

Предвид гореизложеното, обжалваната заповед като законосъобразна - издадена при спазване на процесуалните правила и в съответствие с материалния закон и неговата цел, следва да бъде потвърдена. Жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Ответникът не претендира разноси и такива не следва да се присъждат, въпреки благоприятния за последния изход от делото.

Ръководен от изложените съображения, Административен съд София-град, 50-ти състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Й. И. от [населено място] срещу Заповед № ЗСПД/Д-С-ЛЮ/4073 от 24.09.2020г. на Директора на дирекция Социално подпомагане

- Л., с която е отказана месечна помощ по чл.8д ал.1 от ЗСПД за отглеждане на детето Й. А. И..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: